

Fra menneskehandel til håb og drømme

Nigeria, Afrikas mest folkerige nation, står over for en række udfordringer, men også muligheder. I hjertet af disse udfordringer finder vi de stærke kvinder og piger, der har overlevet menneskehandel og nu kæmper for en bedre fremtid. Denne reportage dykker ned i deres historier, deres kampe og deres drømme, og viser, hvordan de trods modgang finder håb og styrke til at bygge en ny tilværelse.

Af Asta Klosterskov Handberg, for Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde



"Mit navn er Happines, jeg er 19 år gammel, og jeg har boet her på safehouset i fire måneder. Jeg kan virkelig godt lide at være her – jeg har allerede lært meget."

Sådan starter mit møde med Happines. Vi står omme bag en bygning på safehouset *Daughters of Abraham*. Nigerias eftermiddagssol bager, og Happines og jeg rykker tættere sammen, så vi begge kan stå i skyggen. Kort forinden er jeg blevet introduceret til Happines af en af *Daughters of Abrahams* medarbejdere. Jeg ved intet om hende, udover det meget vigtige faktum, at hun – ligesom alle hendes medbeboere på *Daughters of Abraham* – har været udsat for menneskehandel. Det kan være hendes farbror, nabo, fætter eller en respekteret person i hendes landsby, der har handlet hende. Hvem det var, ved jeg ikke, og det finder jeg heller aldrig ud af. Happines taler nemlig mere om sine drømme for fremtiden end om, hvad hun har været udsat for i fortiden.

"Når jeg bliver voksen, vil jeg gerne have et bageri, hvor jeg kan sælge brød. Og så vil jeg have et børnehjem eller støtte en organisation, der hjælper piger og lærer dem alt det, som jeg har lært," fortæller hun.

"Hvorfor er det vigtigt?" spørger jeg.

”Fordi jeg har lært, at det er vigtigt for piger at blive undervist og få færdigheder, der kan bruges. Det giver os en fremtid, og det hjælper med at genoprette vores værdighed og vores stolthed. Jeg har allerede lavet en plan. Når jeg er færdig her, vil jeg starte med at undervise piger i min kirke, og så vil jeg udvide derfra.”

Jeg takker Happines for hendes tid. Siger til hende, at jeg synes, det er beundringsværdigt, at hun vil hjælpe andre piger med at klare sig selv. Hun smiler og siger ”thank you ma’am”, og så løber hun ind til sine medbeboere og klassekammerater – væk fra den bagende eftermiddagssol og væk fra mig og min mikrofon.

Stærke kvinder

Mit møde med Happines er langt fra enestående. På de fem dage, jeg besøger Nigeria, møder jeg mange piger og kvinder, der – ligesom Happines – har været udsat for menneskehandel. Og jeg møder mindst lige så mange stærke piger og kvinder, der drømmer om at vokse op og gøre en forskel for dem, der havner i samme situation, som de selv har været i.



Ifølge *Global Slavery Index*, som undersøger moderne slaveri, lever omkring 1,6 millioner mennesker i moderne slaveri i Nigeria – svarende til 7,8 per tusinde indbyggere. Landet har den højeste prævalens af moderne slaveri i Afrika og rangerer som nummer 38 globalt.

Og en undersøgelse fra *Human Rights Watch* i 2019 viser, at nigerianske kvinder og piger ofte bliver handlet både inden for Nigeria og fra nabolande med falske løfter om betalt arbejde, uddannelse eller træning. Ved ankomsten udsættes de for udnyttende arbejdsforhold, herunder lange arbejdstider, seksuel chikane og forskellige former for misbrug – ofte inklusive nægtelse af mad og lægehjælp. Mange piger, der migrerer fra landdistrikter til byer for at arbejde som 'house girls', bliver rutinemæssigt slået, skamferet og seksuelt misbrugt.

Kvinderne, jeg møder på min tur til Nigeria, er en del af den statistik. Med danske øjne kan det lyde håbløst. Alligevel er det det samme billede, der møder mig, hver gang jeg besøger et safehouse: Her bor piger og kvinder, som kæmper. Som har en styrke og en vilje, de færreste kan forestille sig, og som har besluttet sig for at tilgive og se fremad – så de kan drømme om fremtiden.

En særlig gæst

Grunden til mit besøg i Nigeria er en helt særlig gæst. Danmarks dronning, H.M. Mary, skal besøge et safehouse lidt udenfor Abuja, Nigerias hovedstad. *Greater Love Lighthouse*, som safehouset hedder, drives af den nigerianske organisation *MeCAHT* i tæt samarbejde med den danske NGO *EXIST*. Hele huset summer af spænding, da jeg et par timer før H.M. Dronning Mary og hendes delegation ankommer.

”Sunshine, remember you must curtsy for the queen,” siger Kaba, som er husmor på *Greater Love Lighthouse*, til Sunshine – en af de beboere, der skal møde dronningen.

Et par timer senere er der så stille, at man næsten kan høre en knappenål falde til jorden – en sjældenhed i Nigeria, vil alle, der har besøgt landet, vide. Bilerne med dronningen og hendes følge er netop kørt ind på gårdspladsen, og nu er tiden, som alle har forberedt sig på i flere uger, endelig kommet.



H.M. Dronning Mary stiger ud af bilen, og med det samme fyldes gårdspladsen med glæde og spænding.

Et hav af fotografer, embedsmænd og sikkerhedsfolk vrirler omkring huset, men da James Ikape, direktør for *MeCAHT*, fører H.M. Dronningen ind i safehousets stue, bliver der stille. Her er det kun husets beboere og det vigtigste personale, der må komme med.

Inde på et af husets to pigeværelser sidder Sunshine og venter på Dronningen. De to taler

sammen om Sunshines liv på safehouset, hendes drøm om at blive frisør – og ikke mindst om tilgivelse, fordi Sunshine har tilgivet dem, der handlede hende.

Der er ét sidste spørgsmål, Dronningen gerne vil stille:

“Hvis du ikke vil svare, så skal du ikke, men kendte du ham, der handlede dig?”

Sunshine svarer: “Ja. Det var min fars bror, og min far vidste det.”

Selvtillid og værdighed

Dagen efter H.M. Marys besøg møder jeg 14-årige Vivo på safehouset *Wotcleff*, der ligger lidt udenfor Abuja. Hun er genert og siger ikke meget – lige indtil jeg spørger hende, hvad hun holder mest af at lave, når hun har fri fra skole.

“Min yndlingsting er at flette hår. Jeg er god til det, fordi jeg gradvist lærer mere og mere. En af mine søstre her på safehouset fletter perfekt, så hun lærer mig at flette,” svarer hun og får julelys i øjnene.

Ifølge Precious Williams, som er chef for *Wotcleff*, er det netop den begejstring og passion, medarbejderne forsøger at vække i pigerne.

“Nogle gange kan vi godt spørge os selv: Gør vores arbejde en reel forskel? Men når vi tænker på, hvordan børnene var for bare et eller to år siden, så kan vi se, at det giver mening. De har en helt anden glæde og begejstring, når de lærer noget nyt eller laver noget, de godt kan lide. Det er meningsfyldt,” fortæller hun.



Det sidste safehouse, jeg besøger, ligger cirka en times kørsel fra mit hotel i det centrale Abuja. Det hedder *Sarina* og er pænere, nyere og større end de andre, jeg har besøgt. Pigerne her går alle i skole, så jeg kan desværre ikke møde dem. Men på rundvisningen får jeg et indblik i nogle af de metoder, de på Sarina bruger til at give pigerne deres selvværd og selvtillid tilbage.

"Det her er vores affirmation-wall," fortæller Sarinas daglige leder og peger på en opslagstavle, hvor ord som *Hopeful*, *Joyful* og *Kindness* står skrevet på små stykker farvet karton – pyntet med glimmer og pigernes tegninger. Meningen med opslagstavlen er at minde husets beboere om, hvad der er vigtigt i livet.

En fremtid, hvor man giver tilbage til samfundet

Helt centralt i arbejdet på safehousesne står træningen af beboerne, så de – når de engang flytter derfra – kan starte deres egen virksomhed, få et arbejde eller uddanne sig videre. Den træning er vigtig for 17-årige Deborah, som jeg møder på *Daughters of Abraham*.



"Jeg har altid drømt om at have en af de bedste femstjernede restauranter i Nigeria," fortæller hun smilende. "Og hvis det lykkes mig, så vil jeg sørge for at give tilbage til samfundet og give mad til dem, der ikke har – for eksempel i den landsby, jeg kommer fra."

Den sætning hører jeg mange gange under mit besøg i Nigeria. Det bliver hurtigt tydeligt for mig, at det gælder alle de piger og kvinder, jeg møder: De vil alle bruge den chance, de er blevet givet, til at give andre – der har stået i samme situation – en chance for at blive en del af samfundet og få et værdigt liv. Præcis som de selv er på rejse mod at få.